

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο Νόμου «Μεταρρύθμιση του Ασφαλιστικού Συστήματος του Δημοσίου και συναφείς διατάξεις»

Προς την Βουλή των Ελλήνων

Με το σχέδιο νόμου για τη μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος του Δημοσίου, θεσπίζονται αλλαγές στο υφιστάμενο συνταξιοδοτικό-ασφαλιστικό νομικό πλαίσιο που διέπει τους δημοσίους υπαλλήλους και τους στρατιωτικούς, με στόχο την εναρμόνιση του ασφαλιστικού συστήματος του Δημοσίου με τις ρυθμίσεις του ασφαλιστικού νομοσχεδίου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης. Ταυτόχρονα, η Ελλάδα συμμορφώνεται με την καταδικαστική απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σε σχέση με την εξίσωση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης των γυναικών και των ανδρών υπαλλήλων του Δημοσίου, καθώς και με την Οδηγία 54/2006/ΕΚ κατά το μέρος που εφαρμόζεται στα συνταξιοδοτικά συστήματα των δημοσίων υπαλλήλων, η οποία απαγορεύει τις διακρίσεις μεταξύ φύλων για αμοιβή όμοιας εργασίας ή για εργασία της αυτής αξίας, ως αμοιβής νοουμένης και της σύνταξης. Με τις νέες ρυθμίσεις επιχειρείται:

- α) Να πραγματοποιηθεί μια δημοσιονομικά βιώσιμη ρύθμιση στο συνταξιοδοτικό σύστημα των δημοσίων υπαλλήλων, που σημειώνεται ότι απορροφά πάνω από το 10% των δαπανών του τακτικού προϋπολογισμού.
- β) Να διαμορφωθεί μια πιο δίκαιη και ισότιμη αντιμετώπιση των δημοσίων υπαλλήλων τόσο μεταξύ τους, αντιμετωπίζοντας φαινόμενα διακριτής μεταχείρισης (άνδρες-γυναίκες, κλαδικές και ειδικές ρυθμίσεις, όπως οι υπάλληλοι της Βουλής, τα αιρετά όργανα κ.λπ.) όσο και μεταξύ των δημοσίων υπαλλήλων και των υπολοίπων ασφαλισμένων, και
- γ) Να απελευθερωθούν πόροι από την καταβολή συντάξεων που θα επιτρέψουν τη χρηματοδότηση και λειτουργία ενός σύγχρονου, αποτελεσματικού και ποιοτικού κοινωνικού κράτους, που θα εξασφαλίζει δικαιώματα και υπηρεσίες για όλους τους εργαζόμενους.

Επίσης με το νομοσχέδιο αυτό, μεταξύ άλλων, καλύπτεται κατά τρόπο τυπικό η εφάπαξ έκτακτη οικονομική παροχή που καταβλήθηκε το έτος 2009 στους συνταξιούχους του Δημοσίου, ρυθμίζεται το συνταξιοδοτικό καθεστώς του αγρονομικού προσωπικού της

Ελληνικής Αγροφυλακής και τροποποιούνται οι διατάξεις των Συνταξιοδοτικών Κωδίκων του Δημοσίου, επεκτείνοντας τη συνταξιοδοτική προστασία που παρέχεται στα άτομα με αναπηρίες.

Ειδικότερα, οι ρυθμίσεις του νομοσχεδίου είναι, κατά άρθρο, οι ακόλουθες:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

Με τις διατάξεις του κεφαλαίου αυτού, θεσμοθετείται και για τους ασφαλισμένους του Δημοσίου νέος τρόπος υπολογισμού της μηνιαίας σύνταξης, ο οποίος θα ισχύσει για όσους θεμελιώνουν το σχετικό δικαίωμα από 1/1/2015 και εφεξής.

Άρθρο 1

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, ορίζονται οι έννοιες της βασικής και της ανταποδοτικής σύνταξης, οι οποίες αποτελούν και τους πυλώνες του νέου συστήματος υπολογισμού της νέας σύνταξης.

Άρθρο 2

1. Με τις διατάξεις των παρ. 1 και 2, ορίζεται ότι οι προσλαμβανόμενοι για πρώτη φορά στο Δημόσιο από 1/1/2011 και μετά, τακτικοί και μετακλητοί υπάλληλοι και λειτουργοί του Δημοσίου, οι τακτικοί και μετακλητοί υπάλληλοι της Βουλής, των νπδδ και των ΟΤΑ α' και β' βαθμίδας, οι ιερείς και οι υπάλληλοι των εκκλησιαστικών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, καθώς και οι στρατιωτικοί που κατατάσσονται από 1/1/2011 και μετά, εξαιρουμένων των στρατευσίμων παθόντων οπλιτών στην υπηρεσία και ένεκα ταύτης, υπάγονται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια στον κλάδο κύριας σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Η εξαίρεση αυτή, κρίνεται επιβεβλημένη γιατί οι συντάξεις των προσώπων αυτών εξομοιώνονται με πολεμικές συντάξεις.

Τα πρόσωπα αυτά, ασφαρίζονται για ασθένεια, επικουρική σύνταξη και εφάπαξ βοήθημα στους οικείους φορείς, στους οποίους υπάγονται όσοι από αυτούς έχουν ασφαλισθεί για πρώτη φορά σε ασφαλιστικό Φορέα κύριας ασφάλισης, συμπεριλαμβανομένου και του Δημοσίου από 1/1/1993 και μετά.

2. Με τις διατάξεις της παρ. 3, ορίζεται ότι οι ειδικές διατάξεις του ν. 1897/1990 που αφορούν τον κανονισμό της σύνταξης σε θύματα τρομοκρατίας καθώς και αυτές του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων που ρυθμίζουν τη συνταξιοδότηση του υπαλλήλου ή του στρατιωτικού που καθίσταται ανίκανος κατά την εκτέλεση υπηρεσίας

που συνεπάγεται αυξημένο κίνδυνο, εξακολουθούν να ισχύουν και μετά τη μεταφορά των προσώπων αυτών στο συνταξιοδοτικό καθεστώς του ΙΚΑ. Η ρύθμιση αυτή κρίθηκε αναγκαία προκειμένου να συνεχιστεί η αυξημένη συνταξιοδοτική προστασία που παρέχεται στα πρόσωπα αυτά από την Πολιτεία.

Άρθρο 3

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού καθιερώνεται από 1.1.2015 η βασική σύνταξη, το μηνιαίο ποσό της οποίας ορίζεται σε 360,00 € για το έτος 2010 και η οποία αναπροσαρμόζεται ετησίως σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 7 του νόμου αυτού.

Τη βασική σύνταξη δικαιούνται:

Α. Τα πρόσωπα που αναφέρονται στις παρ. 1 και 2 του άρθρου 2 που έχουν ασφαλιστεί στο Δημόσιο μέχρι 31-12-2010 και τα οποία θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης από 1.1.2015 και εφεξής. Η βασική σύνταξη καταβάλλεται ταυτόχρονα με την αναλογική σύνταξη.

Για τους δικαιούχους της βασικής σύνταξης, εφόσον έχουν διορισθεί στο Δημόσιο μέχρι 31.12.2010 και θεμελιώνουν δικαίωμα πλήρους σύνταξης ή σύνταξης για λόγους υγείας, μετά την 1.1.2015, το ποσό της βασικής σύνταξης είναι ανάλογο των ετών ασφάλισης που έχουν πραγματοποιήσει από 1.1.2011 και εφεξής, σε σχέση προς το συνολικό χρόνο ασφάλισης.

Η βασική σύνταξη μειώνεται στις περιπτώσεις θεμελίωσης εξ ιδίου δικαιώματος μειωμένης σύνταξης, καθώς και στην περίπτωση χορήγησης σύνταξης λόγω θανάτου.

Το ποσοστό της μείωσης της βασικής σύνταξης, προκειμένου για τους ασφαλισμένους που λαμβάνουν μειωμένη σύνταξη, ανέρχεται σε 1/200 για κάθε μήνα που υπολείπεται από τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας πλήρους συνταξιοδότησης.

Σημειώνεται ότι η βασική σύνταξη καταβάλλεται ολόκληρη στα πρόσωπα που πάσχουν από βαριές αναπηρίες (τυφλοί, παραπληγικοί, πάσχοντες από μεσογειακή αναιμία, νεφρική ανεπάρκεια κλπ).

Στις περιπτώσεις θεμελίωσης δικαιώματος σύνταξης λόγω θανάτου μετά την 1.1.2015, το ποσό της βασικής σύνταξης προσδιορίζεται με βάση το ποσοστό της σύνταξης λόγω θανάτου που ορίζεται από τη συνταξιοδοτική νομοθεσία του Δημοσίου. Δηλαδή αν στη σύνταξη συντρέχουν περισσότεροι του ενός δικαιούχοι, επιζών σύζυγος, τέκνα, τότε το ποσό της βασικής σύνταξης επιμερίζεται με βάση το ποσοστό καθενός

στην αναλογική σύνταξη. Προκειμένου για τέκνα, το ανωτέρω ποσοστό της βασικής σύνταξης καταβάλλεται για όσο χρόνο δικαιούνται σύνταξη σύμφωνα με τη συνταξιοδοτική νομοθεσία του Δημοσίου. Εξυπακούεται ότι αν τέκνα είναι ανάπηρα η βασική σύνταξη θα εξακολουθήσει να καταβάλλεται ανεξαρτήτως ηλικίας. Το καταβαλλόμενο σε αυτά ποσοστό μετά τη διακοπή χορήγησής του, προστίθεται στο ποσοστό που χορηγείται στον δικαιούχο επιζώντα σύζυγο και μέχρι του ποσοστού της δικαιούμενης σύνταξης.

Στις περιπτώσεις συνταξιούχων λόγω θανάτου που λαμβάνουν σύνταξη και εξ ιδίου δικαιώματος ή περισσότερες της μιας συντάξεις λόγω θανάτου, δικαιούνται βασική σύνταξη για την εξ ιδίου δικαιώματος και για την μεγαλύτερη από τις συντάξεις λόγω θανάτου.

Βασική σύνταξη δικαιούται ο συνταξιούχος λόγω θανάτου ο οποίος εργάζεται ή απασχολείται.

Στις περιπτώσεις συνταξιούχων με περισσότερες της μιας συντάξεις εξ' ιδίου δικαιώματος, χορηγείται μία βασική σύνταξη, ενώ σε περίπτωση συνταξιούχου που δικαιούται μία πλήρη και μία μειωμένη κύρια σύνταξη, χορηγείται μια πλήρης βασική σύνταξη που καταβάλλεται από το Φορέα που χορηγεί την πλήρη σύνταξη.

Ορίζεται, τέλος, ότι αρμόδιος για την καταβολή της βασικής σύνταξης είναι ο απονέμων την αναλογική σύνταξη φορέας κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο.

Β. Όσοι έχουν πραγματοποιήσει λιγότερα από 15 πλήρη έτη.

Για να δικαιωθούν τη βασική σύνταξη οι ανωτέρω απαιτείται να πληρούν κριτήρια ηλικίας, ελάχιστων ετών παραμονής στη χώρα και εισοδηματικά κριτήρια.

Πλήρης βασική σύνταξη δίνεται σε όσους από τους ανωτέρω πληρούν όλα τα κριτήρια που θέτει η διάταξη αυτή και έχουν παραμείνει στη χώρα τουλάχιστον 15 έτη μεταξύ του 15^{ου} και του 65^{ου} έτους της ηλικίας τους, με τη συμπλήρωση του οποίου χορηγείται στην κατηγορία αυτή η βασική σύνταξη.

Για όσους έχουν παραμείνει στη χώρα λιγότερο από 35 πλήρη έτη (και τουλάχιστον 15), το ποσό της βασικής σύνταξης μειώνεται κατά 1/35 για κάθε έτος παραμονής που υπολείπεται των 35.

Ως αρμόδιος φορέας καταβολής της βασικής σύνταξης ορίζεται ο φορέας που καταβάλλει το αναλογικό τμήμα σύνταξης, στις περιπτώσεις ασφαλισμένων που δικαιούνται αναλογικό τμήμα σύνταξης.

Άρθρο 4

1. Με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου αυτού, θεσμοθετείται η αναλογική σύνταξη, η οποία αποτελεί το τμήμα σύνταξης που αναλογεί στο ύψος των ασφαλιστικών εισφορών και τα έτη ασφάλισης από 1.1.2011 και εφεξής, κάθε ασφαλισμένου που θεμελιώνει δικαίωμα σύνταξης μετά την 1.1.2015 στο Δημόσιο .

Ειδικότερα, ορίζεται ότι η αναλογική σύνταξη χορηγείται σε όσους θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης από 1.1.2015 και εφεξής. Το ύψος της μηνιαίας αναλογικής σύνταξης υπολογίζεται για κάθε πλήρες έτος ασφάλισης με βάση κλιμακούμενα ποσοστά και χορηγείται κατά τη συμπλήρωση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης για όσους έχουν χρόνο ασφάλισης τουλάχιστον 15 πλήρη έτη, ενώ για όσους έχουν χρόνο ασφάλισης μικρότερο των 15 πλήρων ετών στο 65^ο έτος της ηλικίας τους.

2. Με τις διατάξεις της παρ. 2, καθορίζονται οι συντάξιμες αποδοχές επί των οποίων υπολογίζεται η αναλογική σύνταξη.

3. Με τις διατάξεις της παρ. 3, ορίζεται ότι αναλογική σύνταξη δικαιούνται και όσοι ασφαλίστηκαν για πρώτη φορά πριν την 1.1.2011, εφόσον θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης μετά την 1.1.2015. Ειδικότερα η μηνιαία σύνταξη αυτής της κατηγορίας ασφαλισμένων αποτελείται από δύο τμήματα :

α. τμήμα σύνταξης που αντιστοιχεί στο χρόνο ασφάλισής τους μέχρι 31.12.2010, το οποίο υπολογίζεται με βάση τα ποσοστά και τις συντάξιμες αποδοχές που προβλέπονται από τις οικείες διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου, κατά περίπτωση, όπως αυτές ισχύουν κατά το χρόνο συνταξιοδότησής τους.

β. αναλογικό τμήμα σύνταξης με βάση το χρόνο ασφάλισής τους από 1.1.2011 μέχρι την ημερομηνία συνταξιοδότησής τους.

4. Με τις διατάξεις της παρ. 4, ορίζεται ότι το ποσοστό αναπλήρωσης για κάθε πλήρες έτος ασφάλισης υπολογίζεται σύμφωνα με τον πίνακα της παρ. 1 του άρθρου αυτού, αφού πρώτα συνυπολογιστούν τα έτη ασφάλισης που έχει πραγματοποιήσει ο ασφαλισμένος μέχρι 31.12.2010, οι δε συντάξιμες αποδοχές για τον υπολογισμό του αναλογικού τμήματος σύνταξης είναι το σύνολο των αποδοχών που έλαβε ο ασφαλισμένος από 1.1.2011 και επί των οποίων καταβλήθηκαν ασφαλιστικές εισφορές. Επίσης προβλέπεται ότι για τον υπολογισμό του αναλογικού τμήματος της σύνταξης όσων πάσχουν από βαριές αναπηρίες (τυφλοί, παραπληγικοί κ.λ.π.), λαμβάνεται υπόψη το ποσοστό αναπλήρωσης που αντιστοιχεί στα 35 έτη υπηρεσίας, όπως ισχύει και με τα σημερινά συνταξιοδοτικά δεδομένα.

5. Με τις διατάξεις της παρ. 5, ορίζεται ότι για τους παλιούς ασφαλισμένους, δηλαδή όσους υπήχθησαν στην ασφάλιση οποιουδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης μέχρι 31.12.1992, που θα θεμελιώσουν δικαίωμα σύνταξης μέχρι 31.12.2014, το τμήμα της μηνιαίας σύνταξης που αντιστοιχεί σε κάθε έτος ασφάλισης από 1.1.2013 μέχρι 31.12.2014 δεν μπορεί να υπερβαίνει το 2% των μηνιαίων συντάξιμων αποδοχών όπως αυτές προβλέπονται από τις οικείες διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου, κατά περίπτωση, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 25 του νόμου αυτού για την προσαύξηση της σύνταξης πέραν της 35ετίας καθώς και αυτές της παρ. 7 του άρθρου μόνου του ν. 3847/2010, με τις οποίες ορίζεται ότι ο υπολογισμός της σύνταξης όσων έχουν θεμελιώσει δικαίωμα σύνταξης μέχρι 31-12-2010 διενεργείται με βάση τα σημερινά συνταξιοδοτικά δεδομένα.
6. Με τις διατάξεις της παρ. 6, προβλέπεται ότι το ποσό της αναλογικής σύνταξης λόγω θανάτου και οι δικαιούχοι ορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου και τις διατάξεις του νόμου αυτού.
7. Με τις διατάξεις των παρ. 7 και 8, προβλέπεται ότι οι συντάξεις των αναπήρων οπλιτών ειρηνικής περιόδου καθώς και των προσώπων που δεν υπάγονται από 1-1-2011 στο ασφαλιστικό καθεστώς του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ (πολεμικές συντάξεις, συντάξεις αιρετών οργάνων κ.λ.π.) θα εξακολουθήσουν να υπολογίζονται με βάση τις διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου, κατά περίπτωση.
8. Με τις διατάξεις της παρ. 9, ορίζεται ότι για θέματα που δεν ρυθμίζονται από τις διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται οι διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου, κατά περίπτωση.
9. Με τις διατάξεις της παρ. 10, ορίζεται ότι οι διατάξεις περί διαδοχικής ασφάλισης όπως ισχύουν κάθε φορά για τους ασφαλισμένους για πρώτη φορά σε ασφαλιστικούς Οργανισμούς αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τους ασφαλισμένους του Δημοσίου.

Άρθρο 5

1. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ορίζεται ότι μετά τη δημιουργία του Κέντρου Πιστοποίησης Αναπηρίας (ΚΕ.Π.Α.), από 1.1.2011 καταργούνται όλες οι Επιτροπές πιστοποίησης αναπηρίας που λειτουργούν σήμερα στους ΦΚΑ, στις νομαρχίες και το Δημόσιο, με εξαίρεση τις Ανώτατες Υγειονομικές Επιτροπές, Στρατού (Α.Σ.Υ.Ε.), Ναυτικού (Α.Ν.Υ.Ε.), Αεροπορίας (Α.Α.Υ.Ε.), καθώς και την Ανώτατη Υγειονομική Επιτροπή της Ελληνικής Αστυνομίας. Οι διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του

Δημοσίου που προβλέπουν δικαιοδοσία των Ανωτάτων Υγειονομικών Επιτροπών, Στρατού (Α.Σ.Υ.Ε.), Ναυτικού (Α.Ν.Υ.Ε.), Αεροπορίας (Α.Α.Υ.Ε.), καθώς και της Ανώτατης Υγειονομικής Επιτροπής της Ελληνικής Αστυνομίας, εξακολουθούν να ισχύουν. Η εξακολούθηση της λειτουργίας των Επιτροπών αυτών κρίθηκε αναγκαία λόγω του ιδιαίτερου αντικειμένου επί του οποίου γνωματεύουν (κρίση όχι μόνο επί του ποσοστού αναπηρίας στρατιωτικών και υπηρετούντων στα Σώματα Ασφαλείας, αλλά και επί των συνθηκών που επέφεραν την αναπηρία αυτή, οι οποίες και συναρτώνται με τον κανονισμό της σύνταξης).

2. Με τις διατάξεις της παρ.2, ορίζεται ότι και οι ασφαλισμένοι του Δημοσίου υπάγονται ως προς την πιστοποίηση της τυχόν αναπηρίας τους καθώς και του ποσοστού αυτής στον Ενιαίο Κανονισμό Προσδιορισμού Ποσοστού Αναπηρίας, όπως και οι ασφαλισμένοι στους υπόλοιπους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης της Χώρας, προκειμένου να εξαλειφθούν η αδιαφάνεια και να διασφαλισθεί η αμεροληψία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

Άρθρο 6

Με την απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση C-559/07 κρίθηκε ότι οι διατάξεις των περ. α' των παραγράφων 1 των άρθρων 1 (πολιτικοί υπάλληλοι) και 26 (στρατιωτικοί) καθώς και των παρ. 1 και 2 του άρθρου 56, του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, που ορίζουν διαφορετική μεταχείριση μεταξύ ανδρών και γυναικών ως προς την ηλικία συνταξιοδότησης και την ελάχιστη προαπαιτούμενη υπηρεσία θεμελίωσης συνταξιοδοτικού δικαιώματος, αντιβαίνουν στα οριζόμενα στο άρθρο 141 της Συνθήκης των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, παραβιάζοντας την αρχή της ισότητας ως προς την καταβολή αμοιβής. Σε συνέχεια της υπόθεσης αυτής και λόγω της μη έγκαιρης συμμόρφωσης με το διατακτικό της υπόθεσης του Δ.Ε.Κ., η Χώρα μας έχει λάβει από 29-1-2010 προειδοποιητική επιστολή από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, με την οποία επιφυλάσσεται του δικαιώματός της να προσφύγει στο Δ.Ε.Κ. για την επιβολή προστίμου. Οι προαναφερόμενες διατάξεις, που αναφέρονται στα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης αφορούν μόνον τους τακτικούς υπαλλήλους του Δημοσίου.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις καταργούνται ή τροποποιούνται, κατά περίπτωση, οι προαναφερόμενες διατάξεις ώστε να επιτευχθεί σταδιακά η εξίσωση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης καθώς και του χρόνου υπηρεσίας θεμελίωσης συνταξιοδοτικού δικαιώματος, μεταξύ ανδρών και γυναικών. Η μεταχρονολόγηση της ισχύος των διατάξεων αυτών από 1-1-2011 και η σταδιακή εφαρμογή της ισότητας μεταξύ ανδρών

και γυναικών κρίθηκε απαραίτητη για να μην προσβληθεί η βεβαιότητα των έννομων σχέσεων όσων εμπίπτουν σε αυτές.

Ταυτόχρονα και προκειμένου να εξορθολογιστεί περαιτέρω το συνταξιοδοτικό σύστημα του Δημοσίου, τίθενται για πρώτη φορά όρια ηλικίας καταβολής της σύνταξης των δικαστικών λειτουργών και του Κύριου Προσωπικού του Ν.Σ.Κ.

Ειδικότερα οι ρυθμίσεις του άρθρου αυτού είναι, κατά παράγραφο, οι ακόλουθες:

1. α. Με τις διατάξεις της παρ. 1 (περ. α') εξομοιώνονται, ως προς τα έτη υπηρεσίας θεμελίωσης συνταξιοδοτικού δικαιώματος (25 έτη) άνδρες και γυναίκες υπάλληλοι που έχουν προσληφθεί μέχρι 31-12-1982. Η άμεση αυτή εξίσωση δεν επιφέρει συνταξιοδοτικά αποτελέσματα δεδομένου ότι οι γυναίκες της κατηγορίας αυτής, έχουν ήδη θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα.

Επίσης, με τις ίδιες διατάξεις αυξάνονται σταδιακά, σύμφωνα με τα ανωτέρω, από 20 σε 25 τα έτη υπηρεσίας θεμελίωσης συνταξιοδοτικού δικαιώματος τόσο για τους άνδρες όσο και για τις γυναίκες που έχουν τρία παιδιά και άνω και καταργείται στην περίπτωση αυτή, η πρόσθετη προϋπόθεση που ίσχυε για τους άνδρες δηλ. να έχουν την επιμέλεια των παιδιών με δικαστική απόφαση ή να είναι χήροι.

β. Με τις διατάξεις της περ. β' της ίδιας παραγράφου επέρχεται εξομοίωση των ανδρών και γυναικών στρατιωτικών ως προς τα έτη θεμελίωσης συνταξιοδοτικού δικαιώματος (25 έτη), σύμφωνα με όσα ορίζονται στις ανωτέρω διατάξεις της περίπτωσης α'.

2. α. Με τις διατάξεις της παρ. 2 εξομοιώνονται, από 1-1-2011 τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης των ανδρών και γυναικών υπαλλήλων του Δημοσίου.

Έτσι, με τις διατάξεις της περ. α' θεσπίζεται ενιαίο όριο ηλικίας συνταξιοδότησης (55^ο έτος) για τους άνδρες και τις γυναίκες υπαλλήλους που έχουν θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα μέχρι 31-12-97.

β. Με τις διατάξεις της περ. β' θεσπίζονται από 1-1-2011, τα ακόλουθα όρια ηλικίας για όσους θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης από 1^η Ιανουαρίου 1998 και μετά, ή προσλήφθηκαν για πρώτη φορά στο Δημόσιο από 1^η Ιανουαρίου 1983 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1992:

- για όσους έχουν ανήλικο παιδί ή τρία τουλάχιστον παιδιά και συμπληρώσουν την 25ετία το έτος 2011, το 52^ο έτος της ηλικίας, για όσους συμπληρώσουν την 25ετία το έτος 2012 το όριο ηλικίας αυξάνεται στο 55^ο και για όσους συμπληρώσουν την 25ετία από το έτος 2013 και μετά το όριο ηλικίας αυξάνεται στο 65^ο έτος.
- το 50^ο έτος της ηλικίας για άνδρες και γυναίκες που έχουν ανήλικα παιδιά ή ανήλικο σύζυγο.

- το 61^ο έτος για όσους υπαλλήλους δεν ανήκουν στις ανωτέρω κατηγορίες και θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης το έτος 2011, το οποίο αυξάνεται στο 63^ο έτος για όσους θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης το έτος 2012, και στο 65^ο έτος για όσους θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης από το έτος 2013 και μετά.

3. Με τις διατάξεις της παρ. 3, εξομοιώνεται το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης ανδρών και γυναικών υπαλλήλων του Δημοσίου που μπορούν να αποχωρήσουν από την Υπηρεσία πριν τη συμπλήρωση του ισχύοντος ορίου ηλικίας και να λάβουν μειωμένη σύνταξη και ορίζεται στο 56^ο το έτος 2011, στο 58^ο το 2012 και στο 60^ο έτος το 2013.

4. Με τις διατάξεις της παρ. 4, προβλέπεται ότι άνδρες και γυναίκες υπάλληλοι που έχουν προσληφθεί από 1-1-1983 και μετά ο προβλεπόμενος σήμερα χρόνος υπηρεσίας των 35 ετών που απαιτείται προκειμένου να αποχωρήσουν με τη συμπλήρωση του 58^{ου} έτους της ηλικίας καθώς και ο προβλεπόμενος χρόνος των 37 ετών που απαιτείται προκειμένου να αποχωρήσουν από την υπηρεσία ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας, αυξάνεται σταδιακά μέχρι το έτος 2015 στα 40 έτη υπηρεσίας, το δε όριο ηλικίας των 58 ετών αυξάνεται για το έτος 2011 στο 59^ο και από το έτος 2012 και εφεξής στο 60^ο. Τα νέα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης ισχύουν και γι' αυτούς που συμπληρώνουν τα 37 έτη υπηρεσίας από το έτος 2011 και μετά.

5. Με τις διατάξεις της παρ. 5, καταργούνται οι διατάξεις που προβλέπουν ότι οι δικαστικοί λειτουργοί, το κύριο προσωπικό του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, καθώς και οι στρατιωτικοί συνταξιοδοτούνται ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας.

6. Με τις διατάξεις της παρ. 6, ορίζεται ότι εξισώνονται τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης ανδρών και γυναικών υπαλλήλων που έχουν διοριστεί μέχρι 31-12-1982 και θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης από 1-1-1998 και μετά, ως προς την αποχώρηση από την υπηρεσία χωρίς όριο ηλικίας. Οι διατάξεις αυτές δεν επιφέρουν συνταξιοδοτικά αποτελέσματα, δεδομένου ότι οι γυναίκες της κατηγορίας αυτής έχουν ήδη θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα.

7. α. Με τις διατάξεις των περ. α' και β της παρ. 7, εξισώνονται τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης ανδρών και γυναικών υπαλλήλων του Δημοσίου που πρωτοασφαλίστηκαν μετά την 1-1-1993, με τις ανάλογες επεμβάσεις στις διατάξεις του ν. 2084/1992. Στην περίπτωση αυτή η εξίσωση γίνεται άμεσα από 1-1-2013 και μετά, δεδομένου ότι οι υπαγόμενοι στην κατηγορία αυτή δεν θα έχουν θεμελιώσει δικαίωμα σύνταξης μέχρι το έτος 2013.

β. Με τις διατάξεις της περ. γ' της παρ. 7, εξισώνονται τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης (65^ο έτος) ανδρών και γυναικών που έχουν προσληφθεί μέχρι 31-12-1992 και οι οποίοι έχουν συνολική υπηρεσία 15 έτη.

8. Με τις διατάξεις της παρ. 8, το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης των ανδρών και γυναικών υπαλλήλων που έχουν υπαχθεί στο θεσμό των Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελματιών υπό καθεστώς Δημοσίου, διαμορφώνεται από 1-1-2011 στο πεντηκοστό πέμπτο (55^ο) έτος, αυξανόμενο κατά δύο και μισό (2 ½) έτη για κάθε ημερολογιακό έτος και μέχρι τη συμπλήρωση του εξηκοστού (60^{ου}) έτους της ηλικίας τους.

9. Με τις διατάξεις της παρ. 9, ορίζεται ότι από 1.1.2013, τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης που προβλέπονται, κατά περίπτωση, από τις διατάξεις του άρθρου αυτού για τους τακτικούς υπαλλήλους του Δημοσίου, έχουν ανάλογη εφαρμογή για τους δικαστικούς λειτουργούς καθώς και για το κύριο προσωπικό του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

10. Με τις διατάξεις της παρ. 10, ορίζεται ότι για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού η ενηλικίωση των τέκνων θεωρείται ότι γίνεται την 31η Δεκεμβρίου του έτους κατά το οποίο συμπληρώνουν το 18^ο έτος της ηλικίας τους, παρέχοντας έτσι ευνοϊκό χρόνο στους υπαγόμενους σ' αυτές.

11. Με τις διατάξεις της παρ. 11, ορίζεται ότι όσα από τα πρόσωπα των διατάξεων του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων που τροποποιούνται ή καταργούνται με το νομοσχέδιο αυτό, έχουν θεμελιώσει δικαίωμα σύνταξης με βάση τις διατάξεις αυτές μέχρι 31-12-2010, δεν θίγονται από την κατάργηση ή τροποποίησή τους. Για τα πρόσωπα αυτά, θα εξακολουθήσουν να εφαρμόζονται οι ισχύουσες μέχρι τη δημοσίευση του νόμου αυτού διατάξεις που αφορούν τόσο τη θεμελίωση δικαιώματος σύνταξης όσο και τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης.

Η ρύθμιση αυτή κρίθηκε αναγκαία, για να μην προσβληθεί η βεβαιότητα των έννομων σχέσεων όσων εμπίπτουν σε αυτές.

Άρθρο 7

1. Με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου αυτού, ορίζεται ότι, από 1.1.2014 οι καταβαλλόμενες συντάξεις συμπεριλαμβανομένων των χορηγιών και των βοηθημάτων του Δημοσίου, αναπροσαρμόζονται μόνο με διάταξη ειδικού τυπικού νόμου για την ψήφιση του οποίου τηρείται η διαδικασία του τελευταίου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 73 του Συντάγματος. Επίσης καθορίζεται ότι οι διατάξεις της παραγράφου αυτής υπερισχύουν κάθε άλλης γενικής ή ειδικής διάταξης με την οποία προβλέπεται

αναπροσαρμογή ή αύξηση των συντάξεων, χορηγιών και βοηθημάτων που καταβάλλονται από το Δημόσιο, κατά τρόπο διαφορετικό από τον οριζόμενο στην παράγραφο αυτή.

2. Με την παράγραφο 2 καθορίζεται ότι από 1.1.2011 και ανά δύο έτη η Εθνική Αναλογιστική Αρχή εκπονεί αναλογιστικές μελέτες με αντικείμενο την εξέλιξη της εθνικής συνταξιοδοτικής δαπάνης . Οι εν λόγω αναλογιστικές μελέτες επικυρώνονται από την Επιτροπή Οικονομικής Πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης..

Η αύξηση των συνταξιοδοτικών δαπανών μέχρι και το έτος 2060 και με έτος αναφοράς το 2009 δεν πρέπει να υπερβαίνει τις 2,5 ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ . Επιπλέον με τις ίδιες διατάξεις προβλέπεται ο ανακαθορισμός των συντάξεων με ειδικό νόμο, προκειμένου για τη διασφάλιση της βιωσιμότητας του συστήματος.

3. Με την παράγραφο 3 προβλέπεται ότι , από 1.1.2021, με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης τα όρια συνταξιοδότησης που προβλέπονται από καταστατικές ή γενικές διατάξεις νόμων ανακαθορίζονται κατά τη μεταβολή του προσδόκιμου ζωής του πληθυσμού της χώρας, με βάση δείκτες που προσδιορίζονται από την Ελληνική Στατιστική Αρχή και τη Eurostat.

Η θέσπιση των διατάξεων αυτών είναι απολύτως αναγκαία, προκειμένου να καταστεί μακροπρόθεσμα βιώσιμο το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας.

Άρθρο 8

1. Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παρ. 1, προκειμένου να δικαιωθεί σύνταξη ο επιζών σύζυγος, θα πρέπει να έχουν παρέλθει από την τέλεση του γάμου τρία έτη για τους υπαλλήλους του Δημοσίου, και σε πέντε έτη για τους συνταξιούχους του Δημοσίου. Ως προς τις λοιπές προϋποθέσεις συνταξιοδότησης του επιζώντος συζύγου, εξακολουθούν να ισχύουν οι προβλεπόμενες από τις διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου.

2. Με τις διατάξεις της παρ. 2, επεκτείνονται και στο Δημόσιο οι περιορισμοί στο ποσό της σύνταξης των επιζώντων συζύγων, εκτός των αναπήρων, που λαμβάνουν και σύνταξη από οποιαδήποτε πηγή ή εργάζονται στον ιδιωτικό τομέα ή αυτοαπασχολούνται.

Στις περιπτώσεις που στη σύνταξη συμμετέχουν ανάπηρα ή ανήλικα παιδιά ή παιδιά που σπουδάζουν, το ποσό που περικόπτεται από τη σύνταξη του επιζώντος συζύγου επιμερίζεται στα παιδιά σε ίσα μέρη.

Από τους κατά τα ανωτέρω περιορισμούς εξαιρούνται όσοι εκ των επιζώντων συζύγων λαμβάνουν εξ' ιδίου δικαιώματος σύνταξη από το Δημόσιο ή σύνταξη λόγω

τρομοκρατικής ενέργειας ή βίαιου συμβάντος ή πολεμική σύνταξη καθώς και όσοι η σύνταξή τους καταβάλλεται ήδη μειωμένη κατά 70%, ή αναστέλλεται η καταβολή της, επειδή κατέχουν θέση στον ευρύτερο Δημόσιο τομέα.

3. Με τις διατάξεις της παρ. 3, ορίζεται ότι οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τους επιζώντες συζύγους που συνταξιοδοτούνται με βάση τις διατάξεις του Κώδικα Προσωπικού Σιδηροδρόμων. Ταυτόχρονα επεκτείνεται το δικαίωμα καταβολής δύο συντάξεων από το Δημόσιο, στους επιζώντες συζύγους που λαμβάνουν σύνταξη με βάση τις διατάξεις του προαναφερόμενου Κώδικα και δικαιούνται και εξ' ιδίου δικαιώματος σύνταξη από το Δημόσιο. Στην περίπτωση αυτή η μία εκ των δύο συντάξεων, κατόπιν επιλογής τους, καταβάλλεται μειωμένη κατά 75%, όπως ισχύει και για τους λοιπούς συνταξιούχους του Δημοσίου που ανήκουν στην ίδια κατηγορία.

Άρθρο 9

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, καταργείται εφεξής το δικαίωμα συνταξιοδότησης των άγαμων και διαζευγμένων θυγατέρων συνταξιούχων του Δημοσίου, δεδομένου ότι έχουν μεταβληθεί οι κοινωνικο-ασφαλιστικές συνθήκες που αποτελούσαν τη δικαιολογητική βάση του δικαιώματος αυτού. Άλλωστε, η διατήρηση του σχετικού δικαιώματος είναι αδύνατη, λόγω αντίθεσης των καταργούμενων διατάξεων με αυτές της Οδηγίας 54/2006/ΕΚ. Ταυτόχρονα, εισάγονται πρόσθετοι περιορισμοί σε όσες έχουν θεμελιώσει το σχετικό δικαίωμα.

Συγκεκριμένα:

1. Καταργείται το δικαίωμα συνταξιοδότησης των άγαμων και διαζευγμένων θυγατέρων (παρ. 1, περ. α-δ) και
2. Περικόπτεται περαιτέρω η σύνταξη όσων άγαμων ή διαζευγμένων θυγατέρων έχουν εισοδήματα, με αυστηροποίηση των προγενέστερων διατάξεων της παρ. 1 του άρθρου 20 του ν. 2084/1992 και εισάγεται εισοδηματικό όριο, πέραν του οποίου η καταβολή της σύνταξης αναστέλλεται (παρ. 3 και 4).

Άρθρο 10

Με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 63 του ν. 2676/1999, οι εργαζόμενοι συνταξιούχοι γήρατος ή θανάτου των Φορέων κύριας ασφάλισης που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, υπόκεινται σε

περιορισμούς ως προς την καταβολή της σύνταξής τους (αναστολή της σύνταξής τους εφόσον δεν έχουν συμπληρώσει το 55^ο έτος της ηλικίας τους, μείωση κατά 70% του ποσού αυτής εφόσον έχουν υπερβεί 55^ο έτος της ηλικίας, με βάση εισοδηματικά κριτήρια, με προσαύξηση κατά 20% του ποσού αυτού για κάθε τέκνο που είναι ανήλικο ή σπουδάζει σε ανώτερες ή ανώτατες σχολές και μέχρι τη συμπλήρωση του 24^{ου} έτους ή είναι ανίκανο για κάθε βιοποριστική εργασία).

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου 10 και για λόγους ίσης μεταχείρισης όλων των συνταξιούχων της Χώρας, οι ανωτέρω διατάξεις επεκτείνονται και στους συνταξιούχους του Δημοσίου, με την επιφύλαξη των διατάξεων της παρ. 14 του άρθρου 8 του ν. 2592/1998 και των παρ. 1 έως 7 του άρθρου 58 του π.δ. 169/2007, οι οποίες ήδη θέτουν περιορισμούς, για τους συνταξιούχους του Δημοσίου που απασχολούνται στον ευρύτερο Δημόσιο τομέα.

Άρθρο 11

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού αυξάνεται το ποσοστό αναπλήρωσης με βάση το οποίο υπολογίζεται η προσαύξηση της σύνταξης για τα έτη υπηρεσίας πέραν του 35^{ου} και μέχρι του 40^{ου} για όσους έχουν προσληφθεί στο Δημόσιο μέχρι 31-12-1992.

Άρθρο 12

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, επεκτείνεται και για τους συνταξιούχους του Δημοσίου η Εισφορά Αλληλεγγύης Συνταξιούχων, προκειμένου οι συνταξιούχοι που λαμβάνουν ικανοποιητικές συντάξεις να συμβάλλουν στη χρηματοδότηση του ασφαλιστικού συστήματος, προκειμένου να εξακολουθήσει να υπάρχει η δυνατότητα καταβολής συντάξεων.

Ειδικότερα, με τις προτεινόμενες διατάξεις θεσπίζεται από 1.8.2010 ειδική μηνιαία εισφορά για τους συνταξιούχους οι συντάξεις των οποίων είναι πάνω από 1.400,00€, η οποία κλιμακώνεται ανάλογα με το καταβαλλόμενο ποσό σύνταξης και συγκεκριμένα:

1. Για συντάξεις από 1.400,01 € μέχρι 1.700,00 € ποσοστό 3%
2. Για συντάξεις από 1.700,01 € μέχρι 2.000,00 € ποσοστό 4%
3. Για συντάξεις από 2.000,01 € μέχρι 2.300,00 € ποσοστό 5%
4. Για συντάξεις από 2.300,01 € μέχρι 2.600,00 € ποσοστό 6%
5. Για συντάξεις από 2.600,01 € μέχρι 2.900,00 € ποσοστό 7%
6. Για συντάξεις από 2.900,01 € μέχρι 3.200,00 € ποσοστό 8%

7.Για συντάξεις από 3.200,01 € μέχρι 3.500,00 € ποσοστό 9%

8.Για συντάξεις από 3.500,01 € και πάνω ποσοστό 10%

Για την πρώτη κατηγορία, το ποσό της σύνταξης μετά την παρακράτηση της εισφοράς δε μπορεί να υπολείπεται των 1.400,00€.

Για τον προσδιορισμό του συνολικού ποσού της σύνταξης, λαμβάνεται υπόψη το ποσό της μηνιαίας βασικής σύνταξης καθώς και τα συγκαταβαλλόμενα με αυτή ποσά του επιδόματος εξομάλυνσης του άρθρου 1 του ν. 3670/2008 (ΦΕΚ 117Α') και της τυχόν προσωπικής και αμεταβίβαστης διαφοράς.

Στις περιπτώσεις καταβολής στο ίδιο πρόσωπο περισσότερων της μίας κύριας σύνταξης από το Δημόσιο ή από άλλο Ασφαλιστικό Φορέα, λαμβάνεται υπόψη το άθροισμα των συντάξεων αυτών και παρακράτηση γίνεται από το Φορέα που χορηγεί το μεγαλύτερο ποσό σύνταξης.

Από την κράτηση αυτή εξαιρούνται όσοι λαμβάνουν επίδομα ανικανότητας με βάση τις διατάξεις των παρ.5 και 6 του άρθρου 54 του π.δ.169/2007(παντελώς τυφλοί, παραπληγικοί κλπ) καθώς και όσοι λαμβάνουν πολεμική σύνταξη ή σύνταξη ως παθόντες στην υπηρεσία και ένεκα ταύτης ή βάσει των διατάξεων των ν. 1897/1990 και 1977/1991(θύματα τρομοκρατίας ή βίαιου συμβάντος).

Η ειδική εισφορά θα αποδίδεται στον Ειδικό Λογαριασμό που συστήνεται στο Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών (ΑΚΑΓΕ), τα δε ποσά που θα συγκεντρώνονται θα διατίθενται για την κάλυψη των ελλειμμάτων των κλάδων κύριας σύνταξης των Φορέων κοινωνικής ασφάλισης, συμπεριλαμβανομένου του Δημοσίου.

Άρθρο 13

1. Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, νομιμοποιείται η έκτακτη οικονομική παροχή που χορηγήθηκε στους συνταξιούχους του Δημοσίου το έτος 2009.

Συγκεκριμένα, με τις παρ. 1 και 2, ορίζεται ότι στους συνταξιούχους του Δημοσίου, με εξαίρεση τους δικαστικούς, τα μέλη του κύριου προσωπικού του Ν.Σ.Κ. και τους ιατρούς του Ε.Σ.Υ., χορηγείται για το έτος 2009 εφάπαξ έκτακτη οικονομική παροχή ύψους 500 ευρώ για όσους λαμβάνουν μηνιαία ακαθάριστη βασική σύνταξη μέχρι 800 ευρώ και 300 ευρώ για όσους λαμβάνουν μηνιαία ακαθάριστη βασική σύνταξη από 800,01 ευρώ μέχρι 1.100 ευρώ.

Στην έννοια της βασικής σύνταξης δεν συμπεριλαμβάνονται τα συγκαταβαλλόμενα με τη σύνταξη επιδόματα (εξομάλυνσης, συζύγου και τέκνων, ανικανότητας κλπ) καθώς και το ποσό της τυχόν προσωπικής διαφοράς.

Οι δικαστικοί, το κύριο προσωπικό του Ν.Σ.Κ. και οι ιατροί του Ε.Σ.Υ., εξαιρούνται από τις ρυθμίσεις αυτές γιατί ήδη με τα ειδικά μισθολόγια που ίσχυσαν γι' αυτούς από 1-1-2009 έλαβαν για το έτος αυτό πολύ μεγαλύτερη αύξηση από αυτήν που προκύπτει για τους λοιπούς συνταξιούχους με τη χορήγηση της ανωτέρω έκτακτης οικονομικής παροχής.

2. Με τις διατάξεις της παρ. 3, ορίζεται ότι η έκτακτη οικονομική παροχή δεν υπόκειται σε καμία κράτηση (φόρος, υγειονομική περίθαλψη κλπ).

3. Με τις αντισωρευτικές διατάξεις της παρ. 4, αποφεύγεται η χορήγηση της ανωτέρω παροχής σε περίπτωση λήψης δύο συντάξεων από το Δημόσιο, αν αυτές υπερβαίνουν τα τιθέμενα στην παρ. 1 εισοδηματικά όρια. Συγκεκριμένα, στις περιπτώσεις καταβολής στο ίδιο πρόσωπο δύο συντάξεων από το Δημόσιο, προκειμένου να καταβληθεί η έκτακτη οικονομική παροχή, για τον προσδιορισμό της μηνιαίας ακαθάριστης βασικής σύνταξης λαμβάνονται υπόψη αθροιστικά τα αντίστοιχα ποσά και των δύο συντάξεων.

4. Με τις διατάξεις της παρ. 5, ρυθμίζεται η καταβολή της οικονομικής παροχής σε περίπτωση που συντρέχουν στη σύνταξη περισσότερα του ενός πρόσωπα (περιπτώσεις μεταβιβασθείσας σύνταξης) και ορίζεται ότι το ποσό της παροχής αυτής, είναι αυτό που αντιστοιχεί στο ποσό της ακαθάριστης μηνιαίας βασικής σύνταξης που καταβάλλεται σε κάθε ένα από αυτούς.

5. Με τις διατάξεις της παρ. 6, ορίζεται ότι σε περίπτωση που καταβάλλεται μειωμένη σύνταξη λόγω κατοχής θέσης στο Δημόσιο ή υψηλών εισοδημάτων, δεν θα καταβληθεί η έκτακτη οικονομική παροχή προκειμένου να αποφευχθεί η καταβολή της παροχής αυτής σε πρόσωπα που έχουν υψηλά εισοδήματα και για το λόγο αυτό λαμβάνουν μειωμένη σύνταξη.

6. Με τις διατάξεις της παρ. 7, ορίζεται ότι για όσους έχουν εξέλθει της Υπηρεσίας από 1-1-2009 μέχρι την ημερομηνία ισχύος του Ν.3758/2009, ήτοι μέχρι 5-5-2009, η εφάπαξ έκτακτη οικονομική παροχή, θα τους καταβληθεί με τη σύνταξή τους. Όσοι εξέρχονται μετά την ημερομηνία αυτή θα λάβουν την ανωτέρω παροχή με τις αποδοχές ενέργειας.

Άρθρο 14

Με τις διατάξεις του ν. 3585/2007, ιδρύθηκε η Ελληνική Αγροφυλακή. Επειδή το αγρονομικό προσωπικό του νεοσύστατου αυτού σώματος δεν καλύπτεται από τις

υπάρχουσες συνταξιοδοτικές διατάξεις, προτείνονται οι διατάξεις των παρ. 1 και 2, με τις οποίες:

1. Ορίζεται η υπαγωγή του αγρονομικού προσωπικού της Ελληνικής Αγροφυλακής στο συνταξιοδοτικό καθεστώς που υπάγονται οι δημόσιοι πολιτικοί υπάλληλοι (παρ. 1).

2. Καθορίζεται ο συντάξιμος μισθός βάσει του οποίου θα κανονιστεί η σύνταξη του αγρονομικού προσωπικού και επί του οποίου θα διενεργούνται οι προβλεπόμενες ασφαλιστικές εισφορές (παρ. 2).

3. Με τις διατάξεις της παρ. 3, ορίζεται ότι οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 ισχύουν από την ημερομηνία ίδρυσης της Ελληνικής Αγροφυλακής, η οποία ταυτίζεται με την ημερομηνία έναρξης ισχύος των διατάξεων του ν. 3585/07 (5-7-2007).

4. Με τις διατάξεις της παρ. 4, ορίζεται ότι η προθεσμία επιλογής συνταξιοδοτικού-ασφαλιστικού καθεστώτος των διατάξεων της παρ. 17 του άρθρου 4 του ν. 3513/2006 για όσους υπαλλήλους έχουν μεταταγεί ή μεταφερθεί στην Ελληνική Αγροφυλακή μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, αρχίζει από την ημερομηνία δημοσίευσής του.

5. Με τις διατάξεις της παρ. 5, ενσωματώνεται στις συντάξιμες αποδοχές του αγρονομικού προσωπικού το επίδομα θέσης ευθύνης των διατάξεων της περ. β' της παρ. 2 του άρθρου 26 του ν.3585/2007. Η ενσωμάτωση αυτή κρίνεται επιβεβλημένη, αφού όλες οι κατηγορίες υπαλλήλων-λειτουργών του Δημοσίου έχουν ενσωματώσει αντίστοιχα επιδόματα.

6. Με τις διατάξεις της παρ. 6, προβλέπεται η αναπροσαρμογή των συντάξεων όσων έχουν αποχωρήσει από την υπηρεσία μέχρι την ημερομηνία ισχύος του νόμου αυτού με ενσωμάτωση στις συντάξιμες αποδοχές τους του επιδόματος θέσης ευθύνης το οποίο υπόκειται από την ημερομηνία δημοσίευσης του νόμου αυτού σε κράτηση για κύρια σύνταξη υπέρ Δημοσίου.

Άρθρο 15

1. Με τις διατάξεις της παρ. 1 προβλέπεται ότι οι διατάξεις της παρ. 14 του άρθρου 8 του ν. 2592/1998 με βάση τις οποίες στους συνταξιούχους του Δημοσίου καθώς και του ευρύτερου δημόσιου τομέα, όπως αυτός έχει οριοθετηθεί με τις διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 1 του ν. 1256/1982, που λαμβάνουν συγχρόνως σύνταξη και αποδοχές, η σύνταξη καταβάλλεται μειωμένη κατά 70%, έχουν εφαρμογή και για τους βουλευτές που λαμβάνουν ταυτόχρονα βουλευτική αποζημίωση και σύνταξη από το Δημόσιο καθώς και για τα αιρετά όργανα των ΟΤΑ α' και β' βαθμού που λαμβάνουν ταυτόχρονα έξοδα παράστασης και σύνταξη από το Δημόσιο.

2. Με τις διατάξεις της παρ. 2 προβλέπεται ότι οι δήμαρχοι και πρόεδροι κοινοτήτων που επιλέγουν την καταβολή των εξόδων παράστασης αντί της σύνταξης, διατηρούν το καθεστώς υγειονομικής περίθαλψης που υπάγονταν σαν συνταξιούχοι και οι αναλογούσες κρατήσεις υπολογίζονται επί των εξόδων παράστασης και αποδίδονται στον οικείο φορέα.

3. Με τις διατάξεις της παρ. 3 προβλέπεται ότι τα αιρετά όργανα των ΟΤΑ α' και β' βαθμού που είναι δημόσιοι υπάλληλοι, με εξαίρεση τους νομάρχες, τους δημάρχους και τους προέδρους κοινοτήτων, που σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 παρ. 7 του ν. 3833/2010 επιλέγουν την καταβολή των εξόδων παράστασης της θέσης που έχουν εκλεγεί αντί των αποδοχών της οργανικής τους θέσης, εξακολουθούν να διέπονται από το ασφαλιστικό-συνταξιοδοτικό καθεστώς της προηγούμενης θέσης τους, οπότε και όλη η θητεία τους ως αιρετών οργάνων λογίζεται ως πραγματική και συντάξιμη στη θέση από την οποία προέρχονται.

Άρθρο 16

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού για λόγους ίσης μεταχείρισης των διαφόρων κατηγοριών υπαλλήλων που υπάγονται στο ασφαλιστικό καθεστώς του Δημοσίου, προβλέπεται ότι, από 1.1.2011 για τον υπολογισμό της σύνταξης και τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης των υπαλλήλων της Βουλής εφαρμόζονται οι διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου, κατά περίπτωση, όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά για τους τακτικούς υπαλλήλους των Υπουργείων. Ο μισθός με βάση τον οποίο υπολογίζεται η σύνταξη των προσώπων αυτών είναι αυτός που προσδιορίζεται από τις οικείες διατάξεις του Κανονισμού της Βουλής.

Οι υπάλληλοι της Βουλής που θα έχουν θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα (25ετία) μέχρι την 31.12.2010, δεν υπάγονται στις διατάξεις του άρθρου αυτού και επομένως η σύνταξή τους θα υπολογίζεται και θα καταβάλλεται με βάση τα προβλεπόμενα από τις οικείες διατάξεις του Κανονισμού της Βουλής, όπως αυτές ισχύουν κατά την ημερομηνία δημοσίευσης του νόμου αυτού, ανεξαρτήτως του χρόνου αποχώρησης από την υπηρεσία.

Άρθρο 17

1. Με τις διατάξεις της παρ. 1 υπάγονται στις διατάξεις της περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 1 του π.δ.169/2007 που προβλέπουν τη χορήγηση πλήρους σύνταξης, μετά τη συμπλήρωση 15ετούς υπηρεσίας, και όσοι υπάλληλοι του Δημοσίου πάσχουν από αιμορροφιλία τύπου Α' ή Β' καθώς και από μυασθένεια-μυοπάθεια, εφόσον έχουν ποσοστό ανικανότητας 67%.

Ως βάση υπολογισμού της πλήρους αυτής σύνταξης (800/1000) λαμβάνεται υπόψη ο συντάξιμος μισθός που έχει ο υπάλληλος κατά το χρόνο της εξόδου του από την Υπηρεσία.

2. Με τις διατάξεις της παρ. 2, ορίζεται ότι οι διατάξεις του άρθρου 1 του π.δ.169/2007 που ισχύουν για τους πολιτικούς υπαλλήλους που προβλέπουν την ευνοϊκή συνταξιοδοτική μεταχείριση πολιτικών υπαλλήλων που πάσχουν από βαριές αναπηρίες, (τυφλοί, παραπληγικοί κ.λ.π.) έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τους στρατιωτικούς, καθώς και για όσους υπάγονται στο ασφαλιστικό-συνταξιοδοτικό καθεστώς του Δημοσίου και πρωτοασφαλίστηκαν σε Φορέα κύριας ασφάλισης μετά την 1-1-1993, σε περίπτωση που πάσχουν από τις ίδιες αναπηρίες.

3. Με τις διατάξεις της παρ. 3, ορίζεται ότι οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου αυτού, έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τα πρόσωπα στα οποία έχουν συντρέξει οι προϋποθέσεις των διατάξεων αυτών κατά το παρελθόν και έχουν εξέλθει της υπηρεσίας πριν από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, καθώς και για τις οικογένειες όσων απ' αυτούς έχουν πεθάνει, έτσι ώστε το σχετικό δικαίωμα να μην καταλάβει μόνο τους παθόντες μετά ημερομηνία έναρξης ισχύος του νόμου αυτού.

Άρθρο 18

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου αυτού, επαναπροσδιορίζονται οι χρόνοι ασφάλισης που λαμβάνονται υπόψη για τη συμπλήρωση του εκάστοτε απαιτούμενου για θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος χρόνου ασφάλισης των ασφαλισμένων του Δημοσίου και επιπλέον καθορίζεται ο τρόπος αναγνώρισης και εξαγοράς τους.

Έτσι, για όσους θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης από 1-1-2011 και μετά, πέραν των ήδη προβλεπόμενων χρόνων θα είναι δυνατή η προσμέτρηση και του χρόνου σπουδών σε μέσες ανώτερες ή ανώτατες σχολές. Τέλος καθορίζεται, ότι για τα πρόσωπα αυτά ο συνολικός χρόνος για τον οποίο δεν έχουν καταβληθεί αποδοχές, που μπορεί να αναγνωριστεί ως συντάξιμος, ανέρχεται σε επτά έτη, με κλιμάκωση του χρόνου ανάλογα με το έτος θεμελίωσης συνταξιοδοτικού δικαιώματος.

Άρθρο 19

1. Με τις διατάξεις των παραγράφων 1 έως 4 του άρθρου αυτού, δίνεται η δυνατότητα σε υπαλλήλους των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που αποχωρούν από αυτές χωρίς να έχουν θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα σύμφωνα με τα απαιτούμενα από τον Κανονισμό Υπηρεσιακής Κατάστασης (Κ.Υ.Κ.) των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, να μεταφέρουν τα ασφαλιστικά-συνταξιοδοτικά τους δικαιώματα στο Ελληνικό Συνταξιοδοτικό Σύστημα. Με τις διατάξεις αυτές, εναρμονίζεται η ελληνική νομοθεσία με τα οριζόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 11 του 8^{ου} παραρτήματος του ανωτέρω Κ.Υ.Κ., οι δε μαθηματικοί τύποι που θα μετατρέψουν το μεταφερόμενο ασφαλιστικό-στατιστικό ισοδύναμο σε ασφαλιστικό χρόνο στους ελληνικούς φορείς κύριας και επικουρικής ασφάλισης, συμπεριλαμβανομένου του Δημοσίου, θα καθοριστούν με Κοινή Υπουργική Απόφαση.

2. Με τις διατάξεις της παρ. 5, επιμηκύνεται η προθεσμία υποβολής δήλωσης αποδοχής της μεταφοράς του αναλογιστικού ισοδυνάμου από το Ελληνικό Σύστημα στο Σύστημα Συνταξιοδότησης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, από ένα έτος σε δύο, προκειμένου να έχει ο ενδιαφερόμενος γνώση του συνολικού ασφαλιστικού χρόνου που μεταφέρεται και των αντίστοιχων δικαιωμάτων που απορρέουν από αυτόν, δεδομένου ότι ο υπολογισμός του ασφαλιστικού χρόνου που αντιστοιχούσε σε κάποια επικουρικά ταμεία καθυστέρησε πλέον του έτους, με αποτέλεσμα να μην υπάρχει η προαναφερόμενη συνολική εικόνα.

3. α. Μετά την τροποποίηση από 1-5-2004 του άρθρου 11 του 8^{ου} παραρτήματος του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των Υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, (Κ.Υ.Κ.) το Γραφείο Διαχείρισης και Εκκαθάρισης Ατομικών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ζήτησε ο υπολογισμός του αναλογιστικού ισοδυνάμου που αντιστοιχεί στα συνταξιοδοτικά δικαιώματα που έχουν αποκτήσει υπάλληλοι της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Ελληνικό ασφαλιστικό σύστημα, να γίνεται κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης στη Διοίκηση των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και όχι κατά την ημερομηνία που περιέρχεται η αίτηση αυτή στους Ελληνικούς οργανισμούς σύνδεσης.

Κατόπιν των ανωτέρω, με τις προτεινόμενες διατάξεις της περ. α' της παρ. 6 του άρθρου αυτού, αντικαθίστανται από 1-5-2004 οι διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 11 του ν. 2592/1998 ώστε να εναρμονιστεί η Ελληνική νομοθεσία προς τα ανωτέρω οριζόμενα από τον (Κ.Υ.Κ.).

β. Με τις διατάξεις της περ. β', το ποσό αναλογιστικού ισοδυνάμου που μεταφέρεται στο Συνταξιοδοτικό Σύστημα των Υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης επικαιροποιείται, αναγόμενο στο χρόνο της πραγματικής μεταφοράς του, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 11 του 8^{ου} παραρτήματος του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των Υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως αυτό τροποποιήθηκε από 1-5-2004 με τις διατάξεις του Κανονισμού 723/2004. Προκειμένου να καταστεί ευχερής η επικαιροποίηση του ανωτέρω ποσού, λαμβάνεται ως βάση το επιτόκιο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, το οποίο αναπροσαρμόζει το ήδη υπολογισθέν ποσό σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 11 του ν. 2592/1998 μέχρι το εύλογο χρονικό διάστημα των εξήντα (60) ημερών που έπονται της ημερομηνία περιέλευσης της δήλωσης αποδοχής του ενδιαφερόμενου στον Οργανισμό Σύνδεσης (Γ.Λ.Κ. ή Ι.Κ.Α. κατά περίπτωση), χρονικό διάστημα επαρκές για να διενεργηθεί η πίστωση του σχετικού λογαριασμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σε περίπτωση που δεν διενεργηθεί η σχετική μεταφορά μέχρι την ως άνω εξηκοστή (60ή) ημέρα, ο Οργανισμός Σύνδεσης, μετά από ενημέρωσή του επανυπολογίζει και μεταφέρει το επί πλέον ποσό.

Ειδικά για περιπτώσεις που αφορούν ασφαλιστικά δικαιώματα κύριας σύνταξης και εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Γ.Λ.Κ., η ανωτέρω διαδικασία διενεργείται από τις Δ/σεις Ελέγχου και Εντολής Πληρωμής της Υπηρεσίας Συντάξεων, κατά περίπτωση.

γ. Με τις μεταβατικές διατάξεις της περίπτωσης γ', ρυθμίζεται ο τρόπος επικαιροποίησης ποσών αναλογιστικού ισοδυνάμου συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που έχουν εκκαθαριστεί από 1-5-2004, ημερομηνία έναρξης ισχύος του Ε.Κ. 723/2004, μέχρι την ημερομηνία ισχύος του νόμου αυτού.

Άρθρο 20

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, ορίζονται η έκταση εφαρμογής και τα οικονομικά αποτελέσματα από την εφαρμογή των προηγούμενων άρθρων και αυτού.

Άρθρο 21

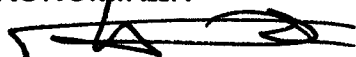
Τέλος με τις διατάξεις του άρθρου αυτού ορίζεται η έναρξη ισχύος του νόμου αυτού.

Αυτός είναι ο σκοπός και το περιεχόμενο του παρόντος νομοσχεδίου, το οποίο παρακαλούμε να περιβάλετε με την ψήφο σας.

Αθήνα, 2 Ιουλίου 2010

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Γ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Α. ΛΟΒΕΡΔΟΣ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

Μ. ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ

